

Обрѣчена земя, *sf.* terre de promesse ou terre de promise, *f.*
 Обрѣчене, *sn.* Theol. la répromission.
 Обрѣченъ, *adj.* votif, censuel.
 — околъ, *sm.* Jur. le censive.
 — човѣкъ, *sm.* Jur. le censitaire.
 Обрѣчно, *adv.* censivement. [sidional.
 Обсаденъ (за корона, за монета), *adj.* ob-
 Обсаждамъ (съ дръвѣе градинна ограда),
va. palissader.
 Обсебена ладя (отъ друго), *sf.* Mar. le
 capteur et captureur.
 Обсебвамъ, *va.* saisir, s'emparer de.
 Обсерваторія (звѣздобрѣйница), *sf.* Astr.
 l'observatoire *f.*
 Обсервационенъ корпусъ, (*sm.* Milit. corps
 d'observation, *m.*
 Обсидианъ (черно стжкло), *sm.* l'obsidiane
 et -dienne *f.* [rantisme *m.*
 Обскурантисмъ (заслѣпяване), *sm.* l'obeu-
 Обскурантъ (врагъ на просвѣтене), *sm.* un
 obscurantiste.
 Обстоятеленъ, *adj.* circonstancié.
 Обстоятелно, *adv.* en détail.
 Обстоятельства (и подробности), *sn.* *pl.*
fig. les aboutenants et -sants; 1. бывамъ
 въ тѣсны —, *vn.* être dans ses petits sou-
 liers; 2. (що намаляватъ бѣдата), cir-
 constances attenantes *f*; 3. споредъ -вата,
adv. suivant ou selon le temps; || *fig. fam.*
 selon le vent.
 Обстоятеленъ, *adj.* Gram. circonstancié.
 Обстоятельство (срѣме), *sn.* l'occasion *f*,
 la situation, incident *m*, circonstance *f*, dé-
 tail *m*, particularité *f*, rancontre, conjonc-
 ture *f*.
 Обстѣпамъ, *va.* assieger; || Milit. investir; ||
 който обстѣпа, un assiegeant, un attaquant.
 Обстѣпане, *sn.* l'investissement *m*; || двигамъ
 —, *va.* désassiéger.
 Обстѣпенъ, *adj.* assiégué *m.*
 Обстѣдавамъ, *vn.* sceller, barder.
 Обстѣданъ конь, *sm.* cheval de selle, *m.*
 Обтакамъ, *va.* surjeter.
 Обтакане, *sn.* le surjet; 1. (на дръва), le
 passe-poil; 2. (съ ивицы), le remplissage;
 3. отпарямъ —, *va.* déborder.
 Обткателна ивица (вързъ шжвъ-тъ на
 платната), *sf.* Mar. le couillard.
 Обтакачка (на шжвъ съ ивицы), *sf.* une
 remplisseuse.
 Обувамъ, *va.* chausser; 1. (изново), rehaus-
 ser; 2. -ca, *vr.* se chausser; 3. което са
 обува лесно, chaussant, *adj.*
 Обувателна кость, *sf.* le chausse-pied.
 Обувка желѣзна (на колъ), *sf.* le sabot.
 Обучавамъ, *va.* exercer; 1. (въ ивица), pra-
 tiquer; 2. -ca, *vr.* s'exercer à; || *fig.* se dé-
 rouiller.
 Обучаване, *sn.* l'exercice *m*; || въ —, en

haleine; || *pl.* -неа (въ побожност), les
 pratiques *f*
 Обуца, *sn.* *pl.* les bottes; 1. (калсвры, бо-
 тущы), la chaussure; 2. (на планинскы
 Шотлады), les brogues et broques *f*; 3.
 носецъ-тъ на —, la carre de soulier; 4.
 поленената каъ за -та, la botte; 5. обутъ
 съ —, chaussé, *adj*; 6. правя —, *va.*
 chausser.
 — шійнікы (за пръзальне), *sf.* *pl.* le
 ratin; 1. пръзальма съ —, *vr.* ratiner; 2.
 търговия съ —, la ratinerie; 3. пръзал-
 качъ съ —, un ratineur.
 Обущаръ (ботушаръ), *sm.* un cordonnier.
 Обушвамъ (съ памучна прѣжда), *va.* bro-
 der au plumetis *m*; || (цѣтъя на платъ),
 broder.
 Обушване, *sn.* la broderie, le rebord.
 Обушвка, *sf.* la bordure. [*pl.* le volant.
 Обушкы (на полы у женска дръва), *sf.*
 Обшита ивица, *sf.* le crépine.
 Обшнѣтъ, *adj.* ouvré.
 — юрганъ (завивка), *sm.* la courte-pointe;
 || майсторъ на -ны, un courte-pointier.
 Обшвачъ, ка, *s.* brodeur, euse. [ségrairie.
 Обща гора (на различни лица), *sf.* la
 — мисль, *sf.* le cri public; || противенъ
 на —, paradoxal et -doxe.
 — паша (мера *l.*), *sf.* les communeux *m.*
 — правдина, *sf.* Jur. le paréage et pariage.
 — свойщина, *sf.* les universaux *m.*
 — собственостъ, *sf.* la copropriété; || (зидъ
 или друго), la mitoyenneté.
 — спавалница, *sf.* le dortoir.
 Обществено сжцествоване, *sn.* chose
 publique, *f.*
 Общественъ, *adj.* social, public; || (муни-
 ципаленъ), municipal.
 Общи изговоры, *sn.* *pl.* les généralités *f.*
 Община, *sf.* la société, la communauté,
 commune *f*, commun *m*, compagnie *f*; 1.
 (при царски Дворъ), l'appartement *m*; 2.
 (на подъ майсторъ ученицы), le com-
 pagnonnage; 3. давамъ пары на —, *va.*
 commanditer; 4. постѣпамъ въ —, *vn.* s'en-
 rôler; 5. членъ на —, sociétaire, associé,
adj. *m.*
 Общинска кжца, *sf.* la mairie.
 Общински, *adj.* communal.
 — сѣвътъ, *sm.* la municipalité.
 Общностъ, *sf.* la généralité, la communauté,
 intégralité *f*; || (на имотъ), la communisme.
 Общо, *adv.* par indivis; || *fig.* de concert.
 — то, *sm.* le général; 1. изъ —, *adv.* en
 général ou généralement; 2. правя или
 става —, *va.* *vn.* généraliser; 3. правяне
 или ставане —, la généralisation; 4. което
 може са направи —, généralisable, *adj*;
 5. правя —, *va.* vulgariser; 6. въвождане
 въ — употрѣбене, la vulgarisation.